

திருவாரூர்பெருஞ்சோதித் தெய்வமே துணை.

ஞானமிர்த சாரம்.

என்னும்

ஞானரசக் கீர்த்தனை.

(1) இராகம் அம்ஸத்வனி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆதார முனையன்றியுண்டோ நல்

[ஆதா]

ஆசுவாகனளிக்கினேஸ்வர

[ஆதா]

ஆறுபல்லவி.

பாதாரவிந்தா தரது வைதம்

பாங்குடன் பணிந்தே னனவாதம்

பரமசோபிதம்—பரிஸொணனிதம்

கிரமசாஸ்வதம்—கிளருமுந்மதம்

கருணை மோதகம்—கலந்த சாதகம்

கௌணவாசகம்—கடந்த தேசகம்

[ஆதா]

சரணம்.

தயாகங்கண சரத விலாசம்

சர்வபாப சங்கார விசேஷம்

நியாயந்தவி ராதவுலாசம்

நித்ய மங்கள நிரந்தர வாசம்

தியான மந்திர தேவ சொரூபம்

சிறந்த அன்பர்கள் தெளிந்த தீபம்

பயன்றருங் குரு பரம சுபாவம்

பரி பூர ணானந்தப் பிரதாபம்

[ஆதா]

(2) இராகம் சுத்த பங்களா தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

தருவாய் நல்வரம் தாயே வாணி
தருண மீதுனதடி சார்ந்தேன் மெய்ப்பேணித் [தரு]

அறுபல்லவி.

குருவா யெனது குறைதவிர்த்திடவே
வருவாய் குறுகிய மதிவினை கெடவே [தரு]

சரணம்.

அன்ன வாகனமிசை யமர்ந்திடுந் தாயே
அருங்கல்வியினிலெழுமறிவெனுக தீயே
பன்னருங்கடைக் கண் பார்த்தருள்வாயே
பரிபூரணநந்த பாக்கியநீயே [தரு]

(3) இராகம் தோடி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

மாந்தர் பேணு முபசார்த ஞானமருள்வாய்
மயிலேறி வருமுருகா [மார்]

அறுபல்லவி.

வேந்தரா தியரும் வீழ்ந்து போவர் நொடி
யாய்ந்தவே தியர்க ளோர்ந்து சார்ந்தபடி. [மார்]

சரணம்.

மா ஸ்ரீபெய்மறைத் தொளி நிறைத்திடுவாய்—மயலகல
மா மதியுனித்திட ரழித்திடுவாய்—மருவுதன
மாதர் பூழினைச்—மாற்று முன் பந்தமே
போத வேதபரி பூரணநந்தமே [மார்]

(1) இராகம் கதஞ்சுதாசுலம் தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சரணுகதி புனையன்றி வேறு
தரணியிலேது தடுத்தாளிப்போது [சர]

அதுபல்லவி.

கருணாகரா—கனக மயூரா
காங்கேய மைந்தா—கார்த்திகேய கந்தா [சர]

சரணம்.

கண்கண்ட சரதா கலியுக வரதா
காரண வினோதா—கமல பொற்பாதா
நன் பரி பூரண—நந்தன் சொல்லாரண
நாம வேற்றாரண—நாட்டிய வாரண [சர]

(5) இராகம் கல்யாணி தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

கருணா கரணே கதியருள் பரணே
காமத கனகப கர சங்கரணே
தருண மிதுவரந் தருவா யரணே
தாரிணை பணிந்—தோங் கங்காதரணே

ஆமரா பதியா ளரசரி யயணே
ஆகிய வுருமறி யாத நயணே
தமருணை விட வித் தரையிலெவரே
சகல கேவல நிலை தந்தவரே

திரிபுர மதனைத் தீயெழு எரித்தாய்
தேவ கங்கையை யருஞ் சிரத்தில் தரி
பரி பூரணநந்த பாம்குருவே
பாக்கியம் பழுத் தொளிர் பைந்தரு

(6) இராகம் இந்துஸ்தான் காபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சரணம்—அருள்—தரவிது ததி விடை

தனிலமர்ந்துடன் வருவாய் தாளினை மலர் [சர]

அறுபல்லவி.

மரணம்—மறு ஜனன மெனும் பிணியை

மாற்றி யிங்குருள் புரிவாய்—மலரடிகள் [சர]

சரணம்.

அரிபூ வயனமாருக் கரிய நல்லா சிவ

பரம் பொருளே—அனு தினமும்

பரி பூரணந்த பூஜித

பரம சிற் சுக வருளே—பதமலர்கள் [சர]

(7) இராகம் பியாக் தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆதரித்தாள் கிருபாகரா—அன்னை லக்ஷுமி மனோகரா [ஆத]

அறுபல்லவி.

தீதறுக்குங் குண சேகரா—தேசோ மயாநந்த சாகரா [ஆத]

சரணம்.

ஆனையை ரக்ஷித்த மூலனே—ஆபத்துக்குதவும சிலனே

மானினி கோசலை பாலனே மாயா மகேந்திர ஜாலனே [ஆத]

ஆஞ்சநேயன் கவிதார்த்தவா—அன்னை ஜானகிகை கோர்த்தவா

பாஞ்சாலி மானகங்காக்கவா—பார்த்தன்ரதத்தினுக்கேத்தவா [ஆ]

சத்திய பாமையின் காந்தனே—சாகச ருக்மணி பார்தனே
நித்திய முத்தியே காந்தனே—நீளுந்து வாரகைவேந்தனே [ஆத]

மேனிய பத்தவதாரனே—வேண்டுமன் பர்க் குபகாரனே
பாவிய ருக்மதிதாரனே—பரி பூரணநந்த சாரனே [ஆத]

(8) இராகம் சஹானு தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

மாயா தேவியே உன்றன் மஹிமை தெரியாது
மயங்குகின்றாரிங்கே—மக்கள் [மாயா]

அதுபல்லவி.

சாயா புருடனைப் போல்—தந்திரமாக வந்து
ஓயாமல் தோன்றுகின்ற உண்மைதனைமறந்து [மாயா]

சரணம்.

ஆனந்த வல்லி நீயே—அறிவுப் பொருளுரீயே
வானந்தரையு நீயே—மந்தரம்
தானந் தவமு நீயே—சதுர் மறைமுடி நீயே
மானந் தயவு நீயே—மகத்து மனுஷ நீயே [மாயா]

நல்ல சுழுத்தி நீயே—நனவுங் கனவு நீயே
இல்லாதவளு நீயே—இருப்பாம்
வல்லமையது நீயே—மறந்த நிலையு நீயே
சொல்லுங் குருவு நீயே—சுகப் படுவது நீயே [மாயா]

பேதா பேத மில்லாத—பேரின்பமது நீயே
ஆதார வெளி நீயே—அம்மா
மாதா பிதாவு நீயே—மனைவி மக்களு நீயே
போதாத்ம் சுகபரி—பூரணநந்த நீயே [மாயா]

(9) இராகம் முகாரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

பாழ்மனமே என்ன பாடு பட்டாய் ஐயோ [பாழ்]

பாடு பட்டாய்—அடி—யோடு கெட்டாய் [பாழ்]

அதுபல்லவி.

ஊழ் மறவாது உழல்வது தீது
வாழ்வதிங் கேது மாபுளி மீது [பாழ்]

சொல்வது கேட்டு சுயநல மோட்டு
நல்வழி வீட்டு ஞாபக நாட்டு [பாழ்]

நற்பரி பூர ணைந்த சார
விற்பன தீர மேவுவாய் சோரப் [பாழ்]

(10) இராகம் பியாகடை தாளம் ஆதி.

நெஞ்சமே கொஞ்சமே—னும்
நீதியுண்டோ வஞ்சமே—விய [நெஞ்]

அதுபல்லவி.

சஞ்சலமே—மிஞ்சுகிறாய்—சத்
சங்கமோச மென்கிற—யென் [நெஞ்]

சரணம்.

புண்ணிய—மெண்ணி யெந்—தப்
போது வாழ்ந்தாய் மண்ணின்மீ—து [புண்]

கண்ணிய நீ—பண்ணு வது
காசை யேபி—சாசேபா—மும் [நெஞ்]

சொல் வழி—நிலவழி—நீர்
சோர விது நல்வழி—நான் [சொ]

புல்லர் மொழி—தள்ளிப் பரி
பூணூந்—தம் பெறு—வாய் [நெஞ்]

(11) இராகம் தண்யாசி ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

மனித ஜென்ம வர லாற்றி யாநு
மாய்குன்றாய் மனமே—நீ [மணி]

ஆறுபல்லவி.

புனித மிகுந்த தேவ புண்ணிய ஜென்மம்
புகுவதும் பெரிதல்ல போகும்மா கன்மம் [மணி]

சரணம்.

துற் சங்க நிவிர்த்திச்சு பேச்சையு நீடுந்
தாய விசாரணை தோன்றவுங் கூடும்
சற் சங்கத்தாலிச்சை தான் விழுந்தோடுந்
சத்துவா பத்தியின் சார் நினைத்தோடுந் [மணி]

நித்திய நித்திய வஸ்து வி வேதம்
நீளிகபர பல போகவி ராகம்
சத்திய மான சமாதியின் யோகம்
சாருமு மூகஷுத்வ சாதன போகம் [மணி]

பிரமா நந்த பிராக்ஞ சுபாவம்
பெற வரு முலகினில் பெரிது மிலாபம்
பரமநந்தமாய்ப்—படரு மருபம்
பரி பூணூந்த பாக்ய சொரூபம் [மணி]

(12) இராகம் முகாரி தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

வாழத் தெரியாத நெஞ்சே

வார்த்தை யொன்று கேள்

[வாழ]

அதுபல்லவி.

வார்த்தை யொன்று கேள்—பா

மார்த்த மன்று குழ்

[வாழ]

சரணம்.

கோழைத்தன மேவுகின்றாய்—குதித்து நிதம் தாவுகின்றாய்

பாமெத்தனம் பண்ணி மிகப் பரிதபிக்கின்றாய்

பரிதபிக்கின்றாய்—பந்த—பாசம் வைக்கின்றாய்

[வாழ]

தொகையறா.

ஆபரினை வீணே யசைத் தசைத் தெடுத்தங்

ககப் படுங் குரங்கினைப் போலே

அருளறுது வைதக்க வட்டையிற் சொருகு

மத்வைத ஞானத்தை மேலே

வீழ்ப்புற வசைத்துத் துயர்க் கடல் மூழ்கி

வெநது யாடைவ தனாலே

விரும்பி யிங்குரைக்க விரைநதன னதனை

வெறுப் பறவுணர் வையிக்காலே

சரணம்.

வேத நெறியைப் பிடித்து—மேதினியிலே நடித்து

சாது பரி பூரணந்—தனையடுப் பாயே

தனையடுப் பாயே—பவந்—தனை விடுப்பாயே]வாழ]

(13) இராகம் ஆரபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஒரு வார்த்தை கேள் மனமே இந்த
உலகத்தை யறிபாது—பலகற்று மறிவேது [ஒரு]

அதுபல்லவி

குருவார்த்தை யிதெனக்—கொண்டு வந்திடுவாய்
கருவார்த்தையை யந்தக் கண முதலிடுவாய் [ஒரு]

சரணம்.

இதுவரையிலு முனைந் தெடுத்த ஜென்மங்கள்
எண்ண முடியுமோ நீ இழைத்த கர்மங்கள்
பொதுவரை யெனமிகும் புத்திரர் பெண்கள்
பொருத்த மல்லவே ஐந்து புலன்களே கண்கள் [ஒரு]

இரண்டு கண்களினாலுமெதிருள்ள ஒன்றே
இலகிட நோக்குவாய் இதமுற நின்றே
முரண்டது வைதவழி மூலம தென்றே
முதிர்ந்த அத்தைத நிலை முயலுவை யின்றே [ஒரு]

உலகந்து வைத மென ஒதுதல் கொண்டு
ஒரையமுங் கொள்ளாதே உண்மையைக் கண்டு
பலகுட நீர் மதிபல வெனவிண்டு
பரி பூரணந்தப் பாலமு துண்டு [ஒரு]

(14) இராகம் கல்யாணி தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

தானந்த மில்லாத ஆனந்த வல்லியார்
தாயதோ பார் தெரிவின்றான்—சச்சி
தானந்த நாயகன் சந்திதியில் மகத்
தான நடம் புரிவின்றான்
ஏற்றமுங் கெம்பிரத் தோற்றமும் வதனத்
தின் னொளியுங் கண்டயாரும்—பல

வேற்று ருவங்களைப் போற்று வரோமன
 வேதனை யாவுமே தீரும்
 கண்களிற் ழாய்மையும் பெண்களின் நாணமும்
 காட்டிச் செய்யுமந்த காசம்—மனப்
 புண்களை மாற்றிடும் பண்கள் பல பாடிப்
 பூத்தொளிர் கின்றாள் நன்னேசம்
 நல்லவிதேக நாட்டெல்லையில் யாக
 நடத்துவதற் குழும்போது—மனக்
 கல்லைப் பிளநதங்கு மெல்லக்களம்பிய
 கற்பரசி யிநத மாது
 நித்தியாநநத மா முத்தி மலை மீது
 நிற்கு நிலையி னெய்யாரம்—பல
 புத்தி தெருண்டொரு சத்தியாயிற்றென்னும்
 போதனை யாமுப சாரம்
 சாயையைக் கண்டவர் மாயையென்பாரிவள்
 தானே மனோன்மணி யாவாள்—துயர்
 நோயும் பயமெனும் பேயுமாயஞ்ஞான
 நோன்பினர் பால் நின்று நோவாள்
 தேகத்தை யொன்றான ஏகத்துடன் வைத்துச்
 செப்பென்று ரைத்தவன் வேறே—படர்
 சோகத்தை யுநதொடர் மோகத்தையுந தநது
 சோதித்தது மிடை யூறே.
 பேதமென் றேதிய பேதநிலையிற்
 பிறங்குகின்ற சுயஞ் சோதி—இவன்
 பாத தெரிசன வேதியன்றோ ஜெகப்
 பார் வையறு மறுபூதி
 கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர் கண்டிலர்
 கற்பகமா மரக்காக்ஷி—செய்த
 பண்டவினைக் கொருசுண்டனாய் நின்ற
 பரப் பிரமா நந்த சாக்ஷி

இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சோதி தெரிசனம் பாரீர்—மனச்

சோகங்களைந்திங்கு வாரீர்—பாஞ்

[சோதி]

அதுபல்லவி.

நீதி தவறாது—நின்று புவிமீது

சாதிசூலவாது—தள்ளியிது போது

[சோதி]

சரணம்.

பீவ சுபாவம் பொல் லாது—அது

தேவ சபையில் கில்லாது—இந்த

ஆவலெனுங் கேட்டை அகற்றி ஞானப்பாட்டை

மேளியருள் வேட்டை—வெற்றிக்கொடிக் கோட்டைச் [சோதி]

மக்களெனப் பிறந்திரே—கிறு

மாக்கலிலுங் குறைந்திரே—நீங்கள்

துக்கமென வந்த—துற்குணமேன் முந்த

பக்குவமே தந்த—பரப் பிரமாந்தத

[சோதி]

(16) இராகம் பைரவி தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

ஞான மே சொரூபம்—அமல

ஞாபக சுபாவ லாப

[ஞான]

அதுபல்லவி.

மோன வரம் பான வேத

முதுரைப் பொருள ருத

[ஞான]

சரணம்.

வாந்தியாக மதித்திவ் வுலக
 மாயை தானே மறைந்து விலக
 சாந்தியாதி தவங்க ளிலக
 சாத்தியஞ் செய்தருள் திலக [ஞான]

தத்வ மசி வாக்கி யாதி
 சற்குரு நம் காதி லோதி
 வித்வ ஜீவன் முத்தி நீதி
 விளைக்கு மாறு விளைக்குஞ் சோதி [ஞான]

மந்தர் மனது மடக்கு நேச
 மானுட னென வதிந்து பாச
 பந்த மகற்றும் பரி விராச
 பரப்ரம்மா நந்த விலாச [ஞான]

(17) இராகம் சக்கரவாகம் தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

இது வோ பிரமாதம்
 எம் பெருமானுக் [இது]

அதுபல்லவி.

பொது வோங்கிய தில்லைப்
 புகழ் நடராஜ மூர்த்தி
 மது வோங்கி யருந்தி
 மயங்கு கின்றோரோ நேர்த்தி [இது]

எந்தச் சத்திய வருக
 கில்லை மனதே விடு
 தந்தச் சச்சிதா நந்தம்
 தானாக் ருவார் மெய் போடு [இது]

அண்ட மெல்லாம வரே
யாகிபு மிந்தா ஜாலம்
கண்டாற் போ லொன்று மாகாக
கடவுளர்க் கேது காலம்

[இது]

முத்தி வழி யறியா
மூர்க்கனை யான் திருக்கு
பக்தி வலையில் வீழும்
பரப்ரம்மா நந்த ருக்கு

[இது]

(18) இராகம் இந்துஸ்தான் காபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சதமோ—ஐக—மதிலுள பல பொருள் களுமுன
துறுதிமே —தனிமனமே

[சத]

அதுபல்லவி.

மதமோ மாச்சரியமோ மோகமோ
மறுகுணமுழுவது மோ—மருவுவது

[சத]

சரணம்.

நில்லாய்—ஒரு—நிலையினில் நொடியு நன்
னெறி பிறழாவீகையே—நிமலமென

பொல்லா யுனைப் போ லெவர் பாரியர்
பூவுலகதனிலுளார்—புகழ்தென்ன

[சத]

பாரா—விக பரசுகமெனு மிரு
பலனுதித்திய மலவே - பரிவு கெட்டு
ஆரா—யுன—தழகிய சொரூப மெய்யறிவெனு
முயர் பொருளே—பலது பிற

[சத]

திங்கா—கிய சிறு நெறி புக வறி
திடமுட னீயெ முனாய்—தினமும் வெகு
பாங்கா—கிய பிரண்ட நிலைவளர்
பாப்ரமாநந்தனைப்—பணி பலவும்

[சத]

(19) இராகம் செஞ்சுருட்டி தானம் ஆதி

கண்ணிகள்.

ஆநத மாநந்தமே—ஐயர்

அம்பல நாடக மாடுவது

[ஆந]

தானத மறியாத—உயர்

சச்சிதானந்த மெய்ச் சாக்ஷியன்றே

[ஆந]

சத்தினை யறிந்தாயே—அது

தாரணி முழுவதும் தாங் குகின்ற

சித்தென வுணர்ந்தாயோ—அநதச்

சித்துஞ் சத்து மொன்றாகச் சேர்ந்ததனால்

[ஆந]

உலகிது வேறல்ல—ஜலம்

ஒங்கிய கானலில் உதிப்பது போல்

இலகிய நம்வடிவில்—உதித்

திருப்பதென் றறிஞர்க ளியம்பு கின்றார்

[ஆந]

பலபல வழிகளினால்—என்ன

பயனறிந்தா யொரு பாதையிலே

நல குரு வோதிய சொல்—லெனு

ஞான ரகசியங் கொண்டேநடப்பாய்

[ஆந]

அறிவது பிரதானம்—அதை

யறிய வைத்திடுங் கல்வி யவசியமே

பிறிவதும் வருவது மா—கிய

பிணி மரண ஜெனனப் பிழை தீர்க்கும்

[ஆந]

புத்தகங் கல்வி என்றே—சிலர்

போதிக்கிறாடம் சாதிக்கிறார்

பைத்திய மது போலே—இந்தப்

பாரினில் வேறில்லை பார்த்துக் கொள்வாய்

[ஆந]

கல்விக்கோ ரடையாளம்—அந்தக்

காலத்தில் வள்ளுவர் காட்டியுள்ளார்

செல்வத் திருக் குறளின்—ஒரு

சிறு குறளானுண்மை தெளிந்திடலாம்

[ஆந]

அழகதுவே கற்ற—தனல்
ஆயபய நென் கொல்வால நிவனற்றான்
தொழா அரெனி நென்றார்—அந்தச்
சொற்படி கல்லி யேட்டுச் சுரைக்காயோ [ஆந]

கேளாய் தொட்டினத் தூறு—மணற்
கேணி போல் மாந்தர்க்குக் கேடில்மதி
நாளாய்க்கற்ற னைத்தூறு—மென
நலின்றதை யறிந்தவர் நடுங்குவ ரோ [ஆந]

பார்வைத்த தொரு கல்லி—மனப்
பழக்க மென்றவ்வையன்று முழக்கியுள்ளார்
போர்வைக் குளிருக்கினற—அந்தப்
பொருளறியாடுக் கெதுபுலனாகும் [ஆந]

ஆழமு நீளமுமாய்—வெகு
அகலமுமா யுன்னை யறத் தோண்டில்
வாழவுபாய முண்டு—மற்ற
வழிகளெல்லாக் கல்லி வழிகளல்ல [ஆந]

ஆழத்திலுற்றுத் தண்ணீர்—உள்ள
அளவுமுளவுஞ் சிறிதறிந்தாலே
ஊழற் றண்ணீரை முன்னால்—இறைத்
தூற்றினிட்டல்ல வோபின்னற்றொடுவார் [ஆந]

அதுபோ லெண்ண மெல்லா—முத
லாவதொழிக்கும் வகை யாய்ந்திடுவாய்
நதிபோல் மதி யூற்று—நிலை
நடுநிலைகப்படு நலம் பெறவே [ஆந]

இதுதானே கல்லி —இதை
எப்படியுந் தெரிந்திங்கிதமுடனே
பொதுவாய் நடந்திலோ—அருள்
புரியத்தெய்வங்கு ருவைப் போலவரும் [ஆந]

அத்திருக் குருவ ருளால் — உன
ததிஷ்டம் தத்துவ மசியாய் விளங்கும்
ஒத்தகம்பிர மாஸ்மி—என
உறுதிவந்திடினதே யறுதி கண்டாய் [ஆந]

அது தான் பிரக்ஞானம்—எனும்
ஆனந்தமய மான் மாப்பிரமம்
விதுவாய் விளங்குமே—இது
வேந்தம் பரப்பிரமா நந்தமே [ஆந]

(20) இராகம் ஆரபி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

தத்வமசி, தத்வமசி—நீயே
சகலமு மெனி லெது புகலவுண்டறிவது [தத்]

அறுபல்லவி.

சத்வகுண சகித சமாச யோக்யம்
சாம வேதத்துறஞ் சாந தோக்ய வாக்யம் [தத்]

சரணம்.

கல்லா லடியினிற் கடவுள்கைகாட்டு
கற்றறி யார் மனக்களஞ்சியப் பூட்டு
சொல்லாலு யர்நத சுத்தாநநத நாட்டுச்
சுகர் முதலோர் சுப சோபனப் பாட்டு [தத்]

விரும்பு வெறுப்பற்ற பொன் வெளி நிலை விளக்கும்
விரிந்திளகாமன வெறுக்கல்லை இனக்கும்
கருப்பை யெனுங் கொடிய கருமத்தைப் பினக்கும்
காதலித்தவருள்ளக் கருத்தினை யளக்கும் [தத்]

நாலாம் பூமியில் நடப்பவர் பந்தம்
நடுக்கிட அகற்று மன்னுக்கொரு சொந்தம்
பாலா மனத்தவர் பால் மலர்க்கந்தம்
படிவது போலொளிர் பரப்பிரமா நந்தம் [தத்]

(21) இராகம் நாதநாமக்கிரியை அடதாளம்.

(ஆதந்தக்களிப்பு.)

கண்ணிகள்.

அகம்பிர மாஸ்மி நல் வாக்யம் - பா [அக]

மாநந்தநாட்டை யளித்தருள்பாக்யம்

சுகம் பெரிதாக்குஞ்சிலாக்யம்—பவத்

துன்பத்தை மாற்றத் துசங்கட்டும்யோக்யம் [அக]

இரண்டாவதாம் யசர் வேதம்—தனில்

இலகும்னு பூதிக்கிசைந்தசு போதம்

முரண்ட பதங்கள் விரோதம்—கெட

மூலத்தினின்று முளைத்தெழு நாதம் [அக]

நானெங்குமாம் பொருளென்று—நல்ல

ஞானது பூதி நலநதிகமொன்று

தானெங்குமேகாதுரின்று—சிவ

சாயுச்ய முத்தி தரும் பகை வென்று [அக]

எல்லா மறப்பையு நீக்கும் - நமக்

கென்றுந துணையாயிருநதுயிர்காக்கும்

நல்ல சுகமலர் பூக்கும்—தெய்வ

நாட்டமென்னுந் திட ஞான முண்டாக்கும் [அக]

நீர் விகற்பத்திலே தோன்றும்—உடல்

நீசவஞ்ஞான முதலிய மூன்றும்

சர்வமு மில்லாதெஞ் ஞான்றும்—திவ்ய

சத்துப் பரப்ரம்மா- நந்தத்தி லூன்றும் [அக]

(22) இராகம் சுத்த பங்களா தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

முன மேலியதீ—வினை வலியாலே

முயற்சி யற்குயதி முர்க்கரைப் போலே [முன]

அதுபல்லவி.

மன மேவின வாய்—மறலி வந்திடில்
வழுத்த லென் னோது—விழுத்து னையாது [முன]

சரணம்.

நெருனலுள நெருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத் திவவுல கென்று வள்ளுவனார்
தரும நன்னெறியைத் தமிழ் மறையாலே
தருதுபகரித்ததைத்தானறியாயோ [முன]

நித்தியா நித்திய வஸ்துவிலேகம்
நேரிக பரபல போகவி ராகம்
சத்துவ மிகுஞ்சமாதி வீட்டிச் சைச
சாதனமா மிந்தச் சதுஷ்டய முறுவாய் [முன]

கூறிய சாதன மின்றிமென் மேலும்
கோயு கருமங்களைக் குறித்துச் செய்தாலும்
கூறிய நிலைவந்தனனுகுமோ கோணை
அறுத்தருள் பரப்பி மாநந்தராணை [முன]

(23) இராகம் கமாஸ் தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

கனலில் வாழ்கிராய்—வெறுங்
கவலை குழ்கிராய்—வீணை [கன]

அதுபல்லவி.

கனலில் வீழ்கிராய் ஒரு
கணத்தில் மாள்கிராய்—உறு
கதியா—தென—மதியா—ம லே
விதியை நோக்கிராய் வீணை [கன]

சரணம்.

மனையு மகவும் பொரு ளுமுனது
 வசமென்ற லைகரு ளையோ
 தினையு மவைகள் சுகம தடைநது
 செழிக்கவிடு மென்பது மெய்யோ
 வினையினால் வரும்—உடல்
 விரும் பில் நோய் தரும்—அதை
 விடுத்து—குரு - வடுத்து—நெறி
 தொடுத்தி—டாமலே—வினை

[கன]

ஆரியனடி பேண மிகவும்
 அறிவினாம லஞ்சினாய்
 காரியமதில் விரியங் கெடக்
 கலங்கி யயர்நது துஞ்சினாய்
 கோரி யாவரும்—பழி
 கூறவே வரும்—உயிர்க்
 கொலையா—தியில்—நிலையா—கவன
 புலையர்—போல நீ - வினை

[கன]

தன கனக சம்பத்துன னுடனெ
 தனித்து வருகுந தரத்த வோ
 சளகச னநதனாதியர் தஞ்ச
 மாதி யுனக்குப் புறத்தவோ
 மனமே ஓடினாய்—என்ன
 மகிழ்ச்சி தேடினாய்—உயர்
 வரமா—பரப்பிரமா—நநத—பரமமே துனை—வினை

[கன]

24) இராகம் வசந்தா தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

அடைக்கலம் புகுவோமே—நெஞ்சே அவன்
 அருள் நல மிகுவோமே—ஆண்டவன்பால்

[அடை]

அதுபல்லவி.

படைக்கல மெனுமைம்புலன்களைப் பகைத்து
பசி முதலாய் வரும் பலதுயர் சகித்துப்
பத்ருமல்—மதி—சிதருமல்—ஏம
பயங் கொடு கதருமல்

[அடை]

மார்க்கண்டற்காக மறலியை உதைத்த
மலரடி துணையென மதித்திங்குமெத்த
மயங்காது—மதி—தயங்காது—சிறு
மலங் களின் முயங்காது

[அடை]

பாற்கடல் கடைநத பக்குவம்போலே
பலபட வாய்நது பழுதததன் மேலே
பண்பின்பால்—வரு—நண்பன்—பால
உயர்—பரப்ரம்மா நதன்பால்

[அடை]

(25) இராகம் தன்யாசி ஆதி தாளம்.

பல்லவி.

பிரமாநாதம் பிரமாநாதம்
பிரமாநாதமே—பரப்

[பிர]

அதுபல்லவி.

பரமாநாத பராத்ம் சுபாவம்
பரிபூரண கிருபாநாத தீபம்

[பிர]

சரணம்.

சத்திய மோன சதோதய சிலம்
சத்ஜனசங்க சகாய சுகோலம்¹
சித்திய நீதநி ரோத விசாலம்
நின் மலதத்துவ நிர்ணய மூலம்

[பிர]

வேத புராண வித்வ ஜனாதி
வேண்டும் விசாராதி தேவபிரிதி

ஏதம்லாம லிலங்கருட் சோதி
ஏக ச கா ச ன யோக சமாதி [பிர]

துரியாதீத சவார ச சாந்தம்
சப்பிர யோக சவானுபவாபநதம்
அரியாதியரறியாவுப சாநதம்
அழகிய பரிபூர ணாநத காநதம் [பிர]

16) இராகம் சங்கரா பரணம் தாளம் ருபகம்.

பல்லகி.

தருணமிது வநதருளுவாய்
தமியேனினிச் சிறிதுநதரியேன் [தரு]

அதுபல்லகி.

கருண நிதியுனை யல்லாது
கடவுளார்ப புடனீது [தரு]

சரணம்.

சரண முனது திருவடி
தள்ளாதே யென்றனை மறுபடி
கரணவத்தை கழித்துக் காட்டிக்
கவலை யோட்டிக்களிப் பை பூட்டித் [தரு]

என்னை யெனக்குக் காட்டுவாய்
இன்ப நிலை யிருத்தி யருத்தி
பின்னை யெனிற்பெருகும் தீயே
பிரமா நநதப் பிரபு நீயே [தரு]

17) இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ருபகம்.

(காவடிச்சிநது வர்ண மெட்டு.)

கண்ணிகள்.

ஆசை வெட்கமோ அறியாது
ஆதலினு துன் காதலி னுலென்

அச்சநாண மற்றதிப் போது
என—தருகிலுள சிலர் வருகுமவர் பலர்
மிருகமெனவுரைதரவு நினைகிலர்
ஆதரித்தாள் வாது செப் பாது
அன்னை தருதை நீ யாசான் தெய்வமெல
லா முனை யல்லாம லிங்கேது [ஆசை]

கொஞ்ச நஞ்ச மல்ல வுன்பேரில்
கொண்ட வென்னாசை—பெண்டிரில் வேசை
கூட ஓது வானோமுன் நேரில்—நல
கூடல் புரியுமு னூடல புரிவது
கேடலலவோ உனைத்—தேடல் செய்யுமிது
கூடுமோ இப்பாடுமே தீரில்
கும்பிடவோடு—தெம்புடன் கூடிக்
கொஞ்ச வேனை மிஞ்சி யிப்பாரில [ஆசை]

பித்தி யென்று பேசுகின்றாரே
பித்தனே உன்றன்—பத்தினி யென் றன்
பேரும் வருது நேர்நதது பாரே—சிறு
பேதை மதியினி—லோதியதை வெகு
மேதை மொழியிது—வேதகுதி யெனப்
பேணி யணிரதா யன்று நேரே
பிழை பொறுக்கும்—ப்ரமா நதத ச
பேச நீதா வாச மென்றாரே [ஆசை]

(28) இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ருபகம்.

(காவடிச்சிறுது வர்ன மெட்டு-)

கண்ணிகள்.

ஒரு—காலத்திலுருகும் கல்லுமே—இருதக்
கல் நெஞ்சருகாது வெல்லுமே—என்ன
காரணம் நீர்கண்டு சொல்லுமே—உயர்

கருணாநிதி, தருணதர, வருணபுக, முருணசல்
காலன்வரினுயிர் செல்லுமே—செய்தீர்
கால மெல்லாந் தின்று முல்லுமே.

ஆலத்தை யுண்டோர் நீரல்லவா—உம்மை
யல்லாமல் வேறேதும் வெல்லவா—தெரி
யாதோ உமக்கின்று சொல்லவா—வினா
யாட்டுக்குறி, காட்டிப்பய, மூட்டித்
தொழில் கூட்டிப் பழி
யாக்குகின்ற வெறும்—புல்லவா—வினா
காளாக்குவ தோதும் நல்லவா.

நம்மின பேரை நட்டாற்றிலே—விடல்
ஞாயகதானே மணலூற்றிலே—வரும்
நன்னீர் போலக் கண்ணீருற்றிலே—னென
நாளுநதுயர் நீளும்படி.
பாமும்பழ லுமூந் தொட
நாட்டுகின் தீராதைக் காற்றிலே—சுற்றி
நானுமுன்றேன் கர்மச் சேற்றிலே.

எம்பிரானும்பேரி னெண்ணமே—அன்றி
இல்லவேறீங்கு து திண்ணமே—உம்மை
இன்புற்றறிந்தேன்கைக்கண்ணமே - என
ஏதந் தவட யாதுநதொட
ராதன்புட னேதந் திடு
மென்பொருட்டா ரிதந் வண்ணமே
அரு - னெம்பிரமாதந் வண்ணமே [ஒருகாலத்தில்]

9) இராகம் செஞ்சுருட்டி தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

இந்தா இந்தா வென்றாள்
தந்தா எரிந் நேர மே
எந்தாயது நின் பாரமே—ஆதாரமே
ஏதமலேன் பண்டாரமே—கதி

என்னவ—மில்லை யினி—உன்னபடி

சொல்லுகிறேன்.

[இந்]

சந்தேகந் தேகமென வந்தாசை யூட்டுதே

சந்தோஷமின்றி வாட்டுதே பொய்யீட்டுதே

சற்றனரைவிட் டோட்டுதே—அதி

சஞ்சலமே—மிஞ்சுவதா—எஞ்சியுன்

முன்—கெஞ்சுகிறேன்

[இந்]

அஞ்ஞானக் காரிருளில்—மெய்ஞ்ஞானமின்றியே

அல்லல் கொண்டேனங் கொன்றியே செய்நனன்றியே

அடி யேன் மறந்து குன்றியே—பிழை

யாற்றுவனே—போற்றி ஜெய—போற்றி

யென—ஏற்றுவனான்

[இந்]

இஞ்ஞாலந் தோற்றுவிக்கும் விஞ்ஞான வானமே

சுடிங்கிலாத ஞானமே சமானமே

எங்கும்பரகாச மோனமே—அறி

யேனெந்தவா—றானந்தவிர்—வேனந

தபிர்—மாநந்தனோ

[இந்]

(30) இராகம் இந்துஸ்தான் தோடி தாளம் ஏகம்.

பல்லவி.

பார்த்துக் கொண்டேனே—வினை

தீர்த்துக் கொண்டேனே—கண்ணல்

[பார்]

அதுபல்லவி.

மூர்த்தி தலந்தீர்த்தம் முறைபாய்த் தொடங்கி நல்ல

வார்த்தை பொன்று சற்குரு வாயைத்திறந்து சொல்லப் [பார்]

காலடியில் வெள்ளெலும்பு காணும்படி திரிந்து

ஆலடியில் நாதினை பெண்ணையனை நானே தெரிந்து

[பார்]

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமினென்று முன்னே
கிழவியு ரைத்தது போல் கேட்டை யடைந்து பின்னே [பார்]

என்னைப்போல் பாகியர்க ளெங்கேயுங்கண்ட தில்லை
பொன்னைக் காணுநாகைபூண்டேன் பொருளினெல்லை [பார்]

எத்தனையோகோடி செவ்வம் இழைத்த பெரும் பாக்கியத்தால்
சுத்தாத்ம் தத்துவமாஞ் சோதியை ஓர்வாக்கியத்தால் [பார்]

என்னுள்ளிருந் தமிழ்தா—யினித்துக் கடிந்திருளை
இன்னேய கற்றவநத இன்பப்பெரும் பொருளைப் [பார்]

தேவாதி தேவரெல்லாம்—தேடித் திரிந்தலையக்
காவாயென்றோடு முன்னே கால்காட்ட மெனிலையைப் [பார்]

அரிபிரமர் தேடியறியாததிருப்பதத்தை
விபிரமை மாற்றுக்கின்ற வேதாநதபாசியத்தைப் [பார்]

பாழாடி மாள்வதற்கே பாடுபட்ட நாய்க்குமெல்ல
ஊழாதி மாற்றியரு—ஊட்டி யொருவார்த்தை சொல்லப் [பார்]

வேதாதியால் விளங்கா விஞ்ஞானச் செந்திருவைப்
பேதாதி தீர்த்தருளும் பிரமநாதக் குருவைப் [பார்]

(31) இராகம் கல்யாணி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆறுதல் தருவாய்
ஐயா லானோ னிதி பேழை [ஆறு]

அறுபல்லவி.

மாறுதலில்லா மலின்று
வாழுவென்று—குழ நின்று [ஆறு]

சரணம்.

மரங்க ளேறுங் குரங்கு போன்ற
மனதை யடக்கும் வலிமை சான்ற
வரங்கலீந்து வாளி லூன்ற
மாயை மாண்டு நீயே தோன்ற [ஆறு]

ஒன்றிரண்டிங் கன்று நானே
உளத்தில் விளைக்கும் பழக்கந்தானே
கன்றி நின்று கதறினேனே
காலமோ சுசில வானே

[ஆறு]

தஞ்ச முன்னை யன்றி யேது
தனையனுக்கத் தரணி மீது
அஞ்சலிசெய் தேனே சாது
வாம்பரமா நந்தாவிப் போது

[ஆறு]

(32) இராகம் குறிஞ்சி தாளம் ஆதி.

(திருப்புகழ் வான் மெட்டு.)

சந்தக்குழிப்பு.

தான தந்தன தான தனதன

தான தந்தன தான தனதன

தான தந்தன தான தனதன

தன தான

தாமதந்தனிலே மூழ்கி ராஜச

சாதனங்களை யேதேடி மானுட

சாதியின் குணமாயாது மாயவ

வனிமீது

சாரமின்றிய பூமாதர் சேப்பறி

யாசை கொண்டுழல் நாயேனி னாதடி

சார விங்கொரு நாளேனு மோர்க்கல

ஹவாகி

வீம மென் றொரு பேராகு மாவர

ணசலந் தனிலே வீழு வேனையி

வேனை வந்திரு காலாலு மோதிந

லுபதேச

வேத தந்திர போதானு கூலவி

னோத சம்பரம நீதா னிதேததி

வேறு கொண்டினி யேகாம லேயினி

தருள்வாயே

சோம சுந்தர தேவா சனாதன

மூல மந்திர கீதா சதா சிவ

சோதி யம்பல வானுக்கு பாகர

நவரீத

சோர விண்டயனார் தேடி யோடிமு
 னுளறிந்திட லாகாத தாண்முடி
 தோடிமங்கல ரூபா சரா சர முழுதாக

நாமமும்பல ஆகார வேடமு
 மோகமுந்தரு மாமாயை போல்வரு
 நாதகங்கை மணலா தராசென வுறுநீதி

ஞாயதுங்க சுகாதார தீரளி
 ராககங்கண விரா தயாளவி
 ராமலிங்க சொரூபா விராவிய பெருமானே

(33) இராகம் கேதாரகௌளம் தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

நீ யேன் பவக்கடலில் வீழ்கூர்ய்
 நெஞ்சே ஆயாது [நீயேன்]

அநுபல்லவி.

நோயே குறியாக நாடி.
 நுழைந்து தேடி.—விழைந்து கூடி [நீயேன்]

சரணம்.

என்னை விட்டு நீ எங்கு போயும்
 இல்லையே சுகம் இருந்தாராயும்
 தன்னையுற்றறியாது பாயும்
 தன்மையினுள்ள நன்மைபுந் தேயும் [நீயேன்]

நீயும் நானும்வேறல்ல வென்று
 நிச்சயமாக நினைப்பா யின்று
 தாயுந் தந்தைபுகழின்று
 தாங்கையிலகன்று நீங்கியங்கே சென்று [நீயேன்]

உனக்கு மெனக்கும் பொருத்தந்தானே
 உண்டறியாம லுழல்வ தேனே
 தனக்கு நேரில்லாத் தனியனனே
 தாவிக்குதித்தயல் மேவும் பெண்மானே [நியேன்]

பாரில்மிருகம் பறவை போலே
 பதியென்று பெற்றபாலர் பாலே
 நேரிலாசை நிறுத்தி மேலே
 நிலையை மறந்து கலவி யாலே [நியேன்]

பலவிதமெனுங் குழந்தைகள் பெறப்
 பண்டென்னுடனே பழகி நன்குறப்
 புலவிகொண்டு நற்புகழெலாந் தெறப்
 புரியுந்தொந்தரை சரிய னறன் பற [நியேன்]

சின்னஞ் சிறுவருடனே யாடச்
 சிரமம் பலவுஞ் செறிந்து நாட
 முன்னம் புரிந்த முறைகளோட
 மூர்க்கம் விட்டுக்கூட*—மார்க்கந்தொட்டுக் கூட [நியேன்]

நாமரூபத்தி னின்று மீட்சி
 நாடினால் வருநல்ல ஆட்சி
 ராமலிங்க சொரூப சாட்சி
 நம்பரிபூர ணுநந்தனத் தாட்சி [நியேன்]

*கூடம்—ரகசியம்.

(34) இராகம் நாதநாமக்கிரியை தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

சாமே தேனு முண் டோ—சம்
 சாரத்திலே கருதும்—கோரத்திலே சிறிதும் [சார]

அதுபல்லவி.

பாரமேயன்றிப்—படர் சுகமேது
 பார்த்திருந்து மிப்படிப்—பதறலாகாது
 நேரமே யில்லையென்று—நினைப்பது தீது
 நெஞ்சே ஐயன்மலர்த்தான் நேசியிப்போது [சார]

இந்திர ஜாலெனு மிந்தவுலகு
 இருப்பிலை தோற்றமென் றெண்ணி நீவிலகு
 தந்திரசாலியாய்த் தரைதனி விலகு
 தவிப்பதில் பயனில்லை சத்வமிங்குலகு [சார]

ஐம்புலன் வழியே அறவும் செல்லாதே
 ஊகிலத்தி லெவ்வுயிரு முரியக்கொல்லாதே
 வம்சியலாகிய வார்த்தை சொல்லாதே
 மனதே நீ செல்லுகின்ற மார்க்கம் பொல்லாதே [சார]

விரூப்பு வெறுப்புகள் வீணினி விடுவாய்
 விரைந்துமெய்கூடி விசாரஞ் செய்திடுவாய்
 நெருப்பெனு மறிவினில் நிற்பவம் கடுவாய்
 நீதியிதை மறந்தால் நிச்சயம் கெடுவாய் [சார]

திராமலிங் குனக்கெனச் சார்வரை யுழைப்பாய்
 சதமென்றன் மதியைப் பொய்ச்சார்பிலே றுழைப்பாய்
 இராமலிங்கேசனருளின்றியோ பிழைப்பாய்
 எம்பரி பூரணந—தம்பெற அழைப்பாய் [சார]

(35) இராகம் செஞ்சுருட்டி அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஆதியான ஜெக—ஜோதி மாதவ சொ
 ரூபணை—பிர—தாபணை—தாமதி—நிபணை—கப
 சேதி யாகுனார்—நீதியே நூரிய
 பூபணை—சுக—லாபணை
 ஸ்யணை மனநு—நைய நீகைகிட
 லாகுமா—நல—பாகுமா—மொழி—வாகுமா—மகிழ்
 மெய்யணை மய்யுமான் கையணை யருளிச்
 நோகுமா—பழி—போகுமா
 ஆண்டவா அரவம்—பூண்டவா வருவை
 ஆளவே—வினை—தாழவே—நலம்—நீளவே தில்லைத்

தாண்டவா பணிந்தோ—மாண்டவாவின்கி

விழவே—அருள்—சூழவே

பண்டைத் தெய்வநிலை—கொண்டிப்பொழுது கண்

பாரையா—அது—சீரையா—அளி—சூரையா—வரு

தொண்டர்க் குறுதுயர்—தெண்டிப் போனேகவி

தீரையா—துணை—யாரையா

காரண கருது—நாரணதீயர்கள்

கர்த்தனே—பிர—சித்தனே—பா—முத்தனே—பரி

பூரணநாதன் சொல்—தாரண பெரிய

புத்தனே—பரி—சுத்தனே.

(36) இராகம் பிலஹரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆதரித்தாளுமையா—அடிமையர் முன்

அணுகியித்ததிதானே—நுணுகும் வித்தகவானே [ஆத]

அதுபல்லவி.

பூதலத்திலுனது பொன்னடி வணங்கிப்

புகழுமெங்களுக் கருள் புரிந்திட விணங்கி [ஆத]

சரணம்.

காதலித்தோர்க்குக் கதியுத வருதுங்கக்

கடவுள் வேறெங்குண்டு—கருணை துலங்க

நதலற்ற விரும்பை யிலகிய தங்க

மெனச்செயுந் குருவே இருளு மழுங்க [ஆத]

புள்ளி மயிலின்மிசை வள்ளி தெய்வாணமாதா

போர்துடன் மருவிடப் புகழ் சிறிதுந் தப்பாது

வெள்ளிய நீறணிந்து மெலிந்த பாவியர் தீது

விலக வந்துநீயதிவேகமதா யிப்போது [ஆத]

திரிபுரதகனனார்—தேசொளியினில் வந்த

தெய்வமுனை மறந்தோர் சேருவர் பவ முந்த

பரிவு நிறைந்தருள் கூர்பரி பூரணாகந்த

பாவலன் பாசரம் பாடினோ மெய்பொருந்த

[ஆச]

(37) இராகம் தோடி தாளம் ருபகம்.

கண்ணிகள்.

ஆதியாகிய—ஜோதியே யெனை

யாளுமே—எந்த—நாளுமே

பாதியாகிய—மாதிட மொளிர்

பண்பனை—அன்பர்—நண்பனை

நீதி யானா—னோதி டாத வோர்

நீசனை—னுமுன்—னேசமே

போதியா—யுயிர்—மேதியார் கொடு

போகுமுன்—பரி—வாகவே

ஐயனை—உயர் மெய்யனை தவம்

அண்டிலே—னெறி—கண்டிலேன்

பொய்யனை—னினி—யுய்யுமாறெது

போதநா—தவி—னோதனை

துய்யனை—மழுக்—கையனை எனைச்

சோதியெல்—மிக—வாதியெல்

செய்யனை—திகழ்—வையமே புகழ்

செற்பராந்த—தற்பரா

ஆரண—நல்—வாரண வத

மாதிமா—தரை—மீது வாழ்

காரண—தர—தாரண சிவ

காமி—மேவுச—வாமி நீ

நாரணதீயர்—வேறெனாதடி
நாடவோங் - கும்மி—சேடனே
சாரண—பரி—பூரணந்த
சாகித்ய—பத—சாரணே.

(38) இராகம் தோடி தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

அப்பணிசடை யமல நாதனே—ஹர ஓம் திரிபுர

அழு லெழு நகைத்தருளும் போதனே [அப்]

அதுபல்லவி.

ஒப்பணியிளிங் குரைக்க முன்னே

ஒருவருமிலை யுயர்ந்த பொன்னே.

எப்பணியு மிலாம லுன்னே

இறைஞ்ச வரந்தந்தி டுவாயின்னே [அப்]

சரணம்.

ஆனையா மகங்—காயங் கொன்றதோ

லணிந்தனை நியே

ஆதிமூலமென்—றழைத்த போததை

யாளவ—ந்தாயே

மாணை மழுவை மனது புத்தி

வடிவ மெனக்கை வைத்த சித்தி

யானே அனைத்து மான சத்தி

அருளே தருவா யரிய முத்தி [அப்]

மனமெனும் பெரு—மந்தாகிரி

மத்தை யூன்றியே

வலிக்கும் புத்திவா—சுகியைக் கயிறு

வைத்துத் தோன்றியே

தனமலி யிருதய மெனங்கடல்

தனைக் கடையவத்தி பெழுந்திடல்

மனும் கிடமதை மறைத்துண்டல் கடல்
மகிமை தெரித்த மதியே பாம் புடல் [அப்]

வாசமில் கொன்றை—யெநுக்குத் தும்பைப்பூ
மாலையால் வழி காட்டுவாய்
மதிக்கும் பெரியார்—மனக்கல் ஞான
வைவர மாக நாட்டுவாய்
நெய்முகுநது நிறுத்தும் வான
நிலையை யளிக்கும் நிமல மோன
நாசனின் பரி பூரணநந
தனுக் கருளுஞ் சன மார்க்கமான [அப்]

(39) இராகம் காமாஸ் தாளம் ருபாகம்.

பல்லவி.

கவலை தீரையா—திருக்
கடைக்கண் பாரையா—பாழுங் [கவ]

அதுபல்லவி.

அவல வாழ்வினை—மறந—தமலவாழ்வினை—அவடந—
திடவும்—இடர்—கெடவும்—சுசப்படவுமே குகா பாழுங் [கவ]

சரணம்.

பன்னிரு புய—மேலிய சிவ

பால ஞான பண்டிதா

பற்றுஞ்சூ—பத்மகால

பரமனை அகண்டிதா

பொன்னிருபத மலர்—பூசித்தேனிதம்—ஒளிர்

புரண—திரி—கரண—பரி—பூரணநநா—பாழுங் [கவ]

(40) இராகம் இந்துஸ்தான் தோடி தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

காத்தருள் செய்—கார்த்தி கேயா

காருண்ய சிலா—கழல் பணிந்தேன்

பூர்த்திமேவு மூர்த்தி யாம்பு

ராந்தகன் பாலா—புதல்வனெனைக்

[காத்]

மானதெய்வ—யானை வள்ளி

மாமணவாளா—மறை புகழும்

ஞானபந்த மோனகந்த

நாண் மலர்த்தாளா—நம்பினேனெனைக்

[காத்]

பார கினை—தீரவரும்

பண்டைப் பொருளே—பரிவுடனே

சார பரி—பூரணநந்

தத்தை யருளே—தருணமிது

[காத்]

(41) இராகம் அம்ருதவானி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆதாமே தினி—ஐயா இம்மே தினி

ஆக்கிய வரதனே

[ஆதா]

அதுபல்லவி.

சீதா சமேதா—திவ்ய பொற் பாதா

சீதரா சுகாதராஜி தேந்தரிய வசிகரா

[ஆதா]

சரணம்.

ஆன்ம தரிசன—மாமுப காமே

அது புரிவாய் நீ—யருளினிந் நேரமே

பான்மை மறாத—பக்குவ போத

பந்த பரி பூரண நந்த பத தாரண

[ஆதா]

(42) இராகம் காரி தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்.

ஆநந்தம், ஆநந்தம், ஆநந்தம் ஆநந்தம்
ஆநந்தமே—பர—மாநந்தமே
பரமாநந்தமே—பரமாநந்தமே [ஆந]

ஆதியனாதிபு—மாகியொளிர் தரும்
ஆநந்தமே—பர—மாநந்தமே [ஆந]

சோதி சொரூப சு—பாவ சுகாமீர்தம்
ஆநந்தமே—பர—மாநந்தமே [ஆந]

ஆக்கியளித்துப் பின்னழிக்குமும் மூர்த்திகள்
ஆநந்தமே—பர—மாநந்தமே [ஆந]

தூக்கிய பாதத்தாற்—நெற்றோமென்றுடுவ
தாநந்தமே—பர மாநந்தமே [ஆந]

நூனவெளியதனி—னு—க மாடுவ
தாநந்தமே—பர—மா நந்தமே [ஆந]

மோன சிவகங்கையாய்—முடி மிசை படிஞுவ
தாநந்தமே—பர—மா நந்தமே [ஆந]

திரிபுரமெரித்தநஞ்—சிவனென மிளிர்குவ
தாநந்தமே—பர—மாநந்தமே [ஆந]

பரி பூரணநாத பாக்ய சொரூப மெய்
யாநந்தமே—பர—மா நந்தமே [ஆந]

(43) லாவணிவார்ன மெட்டு.

கண்ணிகள்.

அண்ட முழுதும் முண்ட ஆநந்தமே
அகி—லாண்ட நாயகி எங்கள் ஆநந்தமே
ஜெக—தாம்பிகையான மாயை ஆநந்தமே
தொண்டருளத்தில் வாழும் ஆநந்தமே

நல்ல—சோபன் ரஞ்சித மெய்	ஆநநதமே
ஒளிர்—சோதியதாக நின்ற	ஆநநதமே
அருள்வடி வாக வந்த	ஆநநதமே
சிவ—ஒருடல் பாதிபுண்ட	ஆநநதமே
எநத—ஆபத்தும் நீக்குகின்ற	ஆநநதமே
பரி பூரணநநதப்பொன்	ஆநநதமே
திருப—பாற்கட விடைவநத	ஆநநதமே
தக்க—பக்குவத்தில் விளங்கும்	ஆநநதமே [அண்]

(44) இராகம் முகாரி தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஜோதி சொரூப சுவாமி நமோ

அதுபல்லவி.

சுவாமி நமோ—அநதர்—யாமி நமோ [ஜோதி]

சரணம்.

ஆதியனாதி—யாகிய தேவா
சாதியிலாத சரதசுபாவ [ஜோதி]

வநத நுள்வாயே—மாபெருநதாயே
செநதழல போனொளிர் சிவ மணி நீயே [ஜோதி]

அரிபரநதாம—னாதிபர் வேஷ
பரிபூரணநந்த—பரம சநதோஷ [ஜோதி]

(45) இராகம் இங்கிலீஷ் தோட் வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

வாழி வாழி போடாதே நல்
வார்த்தை பொன்று கேள்—நெஞ்—சே சரி [வாழி]

அதுபல்லவீ

பாழி லழிந்து நீ—பூழி தொறும்பவ
மேழிலு மலைந்து—பார்த்—தா—யே

இனி [வாழி]

சரணம்.

ஒடி ஒடி நீ கண்ட தென்
ஒதுவா யென் முன்—ன—லே—ஒரு
கோடி நினை வொடு கூடி வெருதுயர்
தேடியழிகுறய் தன்—ன—லே
சொன்னது கேட்டந் நிலையில்.

இனி [வாழி]

தூங்காத் தூக்கந்—தூங்—கு—வாய்—நல

கன்னி கணவனை மன்னு முறையென.

உன்னறி வுடனே ஒங்—கு—வாய்

இனி [வாழி]

சார பரி பூரணந் தன் சொன் மலை சாற்றவாய்—பல

சோர வழிவிவகார முழுவதூதிர விரைவினில்

மாற்றுவாய்

இனி [வாழி]

(46) இராகம் எதுகுல காமபோதி தாளம் ருபகம்.

கண்ணிகள்.

அறிவே ஆநந்தம் அதை யறியாதா ரனந்தம்
பிறிவே பேதமையா மது பிறவியெனும் பந்தம்
செறிவே தன்னிலை நீ மறு செயல் புரிந்தாவதென்ன
குறிவேறற்றி ராம லிங்க குருவடி கலமனமே
அருளாலவன் பதும் மல ரடி தொழநினையாம
லிருளா லொளி யிழந்து பல இடர்க்கடலினில் விழுந்தாய்
உருளாதுழ லாது புவி யூடு நீ வாழ வென்றால்
பொருளாம் ராமலிங்க குரு பொன்னடி சேர்மனமே
பிரமாந்த குரு வருள் பெறும் வழியடையாது
தரமா ரெனக்கென நீ மிகத் தருக்கி யிங்கழிகின்றாய்
பரிபூர் ணுந்தன் புகல் பதங்களின் புடன்பாடி
அருவாகிய பொருள் மேன் மதி யரும்பிட இனிவாழ்வாய்
[அறிவே]

47) இங்கிலீஷ் நோட் வர்னமெட்டு.

கண்ணிகள்.

சச்சிதநாத நபாவ சத்துவ நன் னேசமே
 ஆச்சுதவனநத மோன ஆத்வைத விலாசமே
 முக்குணப்ர கருதியாய் முளைத்த ஆதிபோதமே
 மீக்க வைநது பூதமாய் விரிநத போத நாதமே
 மாயையிற்ப்ர திரிமரித்து மன்னு மா தம் ஜோதியே
 பேயவித்தை தனனிற் றேன்றும் பேதமாமனாதியே
 குக்கும சரீரமாகித் தோற்றிடு மெய்ஞ்ஞானமே
 தீர்க்கதூல மாய்விளங்குந திவ்ய சநநிதானமே
 ஆச்சமின்றி யிசசகத்திலாரும் வாழ ஆக்குவீர்
 துற்சன முறவில் வநததுன்பம் யாவும்
 சர்வபரி பூரணநாதப்ரகாச சாதமே
 கெர்வமற்ற டைநதிழற் கிடைக்குமிங்கே காதமே [சச்

மங்களம்

முற்றிற்று.

